

„въ настоящия случай, госпожи, е християнският народъ „на Изтокъ, — тъй изпитаната твърдина на християнството противъ варваризма и противъ една религия на „кръвь и огънь.

„Но, до като Вие, госпожи, се молите за насъ, въ „християнска и образована Европа има още хора, които „считатъ за своя длъжност да гледатъ да поддържатъ „за нѣколко поне още врѣме убийците и опустошителите на България, като че тѣ да сѫ били единъ отъ „най-необходимите елементи за европейското образование „и за щастието на човѣшкия родъ! Нѣма ли, госпожи, „да молите въ Вашите молитви Бога да просвѣти, да „вразуми и тия хора?

„Като цѣните, какви чувства трѣба сега да вълнуватъ сърдцата на Вашите во Христа сестри въ България, Босна и Сърбия, Вие ги каните съ най-трогателни думи да не хранятъ чувства отъ отмъщение противъ ония, които сѫ се отнасяли тъй жестоко съ тѣхъ „прѣзъ цѣли столѣтия, и които сега послѣдне станаха и „тѣхни убийци. Госпожи! Вашите во Христа сестри въ „тия страни не сѫ се въодушевлявали никога отъ чувства на отмъщение, и ако има на земята нѣкадѣ място, „дѣто думите на нашия Спасителъ Иисуса Христа: „Любете враговете си“ да сѫ се изпълвали, това място е „въ нашите земи. Спасителътъ, обаче, на свѣта, не може „да иска и да одобрява злото. Както знаете, християнскиятъ западъ слѣдва до сега, поне по отношение къмъ „тия земи, една съвѣршено бессърдечна политика. Прѣди „двадесетъ години, както трѣба да знаете, двѣ западни „християнски сили, и то най-образованите, Англия и „Франция, приеха да се пролѣе въ изобилие благородната кръвь на тѣхните синове не за доброто на християнското население въ изтокъ, а за поддържане тур-